

Отишъл при жабата, а тя казала:

– Не се ядосвай! Ще видиш, че братята ти вън ще бъдат! Главите им ще отрежат, а ние ще останем!

Останали си пак в старите сараи. Баща им пак не ги искаше. Плачейки, той отишъл при жабата.

Отишъл царският син, изпълнил и трите желания. Отишъл при баща си. А той му казал, че има още задачи. Той пък немало да ги приеме. Какво да правят?

Върнал се при жабата. Тя си хвърлила вече кожата. Станали мъж и жена. Осветила къщата. Грейнало вътре. Царят видял и казал:

– Брей! Идете и вижте дали синът ми не е запалил къщата!

Отишли и видели момичето. Всичко осветила тя. Казали на царя.

– Хей, царю! Не са запалили сарая, а вътре свети едно момиче като лампа.

Тогава изпратил хората си, стражите ги хванали и ги заведо при него.

– Кажу! Какво става, сине? Имаше при теб една жена.

Излязла жабата от кожата си и казала:

– Ето царю, аз съм! Аз съм на сина ти жена. Ти искаше три желания от сина си, изпълни ти ги. Остави ни пак в старата къща да живеем. Но ето... Синът ти знае, че аз съм жена му. Тогава и аз се издагох, че съм човек. Ето виж, че съм човек!

Тогава царят изхвърлил другите си синове навън, останал най-малкият брат на царя на мястото. Вдигнали една голяма сватба, та досега ядат и пият!

